

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 32 Stemmer mod 10.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 229 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1675 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sættes under Forhandling under et.

Ordføreren (Goos): Det nedsatte Udvalg har været enigt om at ønske Sagen fremmet paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag. Deri have ogsaa de Medlemmer været enige, som have næret større eller mindre Tvivl om, hvorvidt der er Trang til en saadan Lov. Det erkendes fra alle Sider, at der i alt Fald har været fuld Føje for Regeringen til at fremsætte Lovforslaget, og at Sagen ogsaa i det væsentlige maa kunne føres til Ende paa Grundlag af Forslaget, saaledes som det er bygget. Jeg skal udtale, at det efter sin hele Bygning og Indhold staar blandt de første Love, de forskellige Stater have om Ministeransvarlighed. For saa vidt kan der altsaa paa hele Udvalgets Vegne udtales et Haab om, at denne Sag maa kunne føres til en lykkelig Løsning. Det stiller sig imidlertid saaledes, at der alligevel er en Deling indenfor Udvalget, idet et Flertal har stillet en Række Ændringsforslag til de enkelte Paragraffer i Forslaget, medens et Mindretal ikke tiltræder noget af disse Ændringsforslag. For saa vidt kunde det altsaa synes, at der var daarlige Udsigter for en Løsning. Jeg kan imidlertid ikke tro, at Udsigten til en Løsning i Virkeligheden bliver formindsket derved, naar jeg ser hen til Karakteren af de Ændringsforslag, som Flertallet stiller, og som jeg nu nærmere skal begrunde som Ordfører for Flertallet. Disse Ændringsforslag ere nemlig for det store Flertals Vedkommende af fuldstændig teknisk

Natur, saa at det ikke er sandsynligt, at de politiske Meningsforskelligheder i den Henseende skulde kunne forhindre Opgavens Løsning, og de enkelte Forslag, som ere af en anden Karakter, ere saa neutrale overfor de politiske Meningsforskelligheder, at jeg heller ikke kan tro, at der deri kan blive en Hindring, som ikke ved videre Forhandlinger kunde ryddes til Side. Med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag skal jeg ikke dvæle vidtløftigt ved den talstørste Kreds af dem, som har den, som jeg omtalte, rent tekniske Karakter. En nærmere Begrundelse af dem er given i Betænkningen, og der er fra Mindretallets Side ikke egentlig rejst nogen saglig Indvending mod disse Forslag. Jeg skal derfor kun i al Korthed berøre det, at de falde i tre Dele. Den ene Del har nærmest en formel, redaktionel Karakter, idet Øjemedet dels er at bringe et passende formelt Forhold til Stede mellem Loven om Ministeransvarlighed og Grundloven, som er dens Baggrund, og dels at bringe den i reel Overensstemmelse med en anden Lov, som den kommer i Berøring med, nemlig den almindelige Straffelov, med Hensyn til hvilken der særlig paa et enkelt Punkt, nemlig Bøders Afsoning, er en faktisk Vanskelighed i Lovforslaget, som det forekommer mig maa ryddes til Side. — Den anden Kreds indeholder en Del Bestemmelser, som sigte til Fuldkommengørelse af Forslaget, men ganske i Forslagets Aand, saaledes at der formentlig ikke fra den højtærede Ministers og fra det andet Tings Side kan rejses nogen Indvending mod dem ud fra det Synspunkt, at de skulde være i Strid med Lovforslaget. Det højeste, der kunde siges, er, at de ere overflødige. Det mener jeg nu ikke, de ere, idet den Omstændighed, at de i dem omhandlede Tilfælde ikke berøres i en Lov, som ellers vil være fuldstændig, let kunde give Anledning til den Forstaaelse, at disse Tilfælde, som vare forbigaaede, ikke rantes af den. — Endelig den tredje Kreds af Ændringsforslag af mere teknisk Natur gaar ud paa en Udeladelse af visse Bestemmelser i Lovforslaget, som vi mene ikke ere retfærdige. Jeg sigter navnlig til den Bestemmelse i § 7, at en Minister kan blive ansvarlig, til Erstatning i alt Fald, sammen med de andre, selv om det ikke for hans Vedkommende findes oplyst, at han har nogen Skyld. Det er en Tilførsætelse af den Retfærdighed, man skylder alle og derfor ogsaa Ministre, hvor mistænkelige de end i øvrigt kunne synes at